

Dk - DIALOG

Cena 12,- Kč

Pro členy Demokratického klubu zdarma

VI. VALNÁ HROMADA DEMOKRATICKEHO KLUBU

Dne 21. listopadu 2009 se uskutečnila VI. valná hromada Demokratického klubu. Jednání zahájila a řídila kol. Eva Švandová. V úvodu byly zvoleny komise mandátová a volební a návrhová. Do mandátové a volební komise byli zvoleni kol. Ludmila Kaprasová, Vladimír Šust a Ivan Turnovec; do návrhové komise kol. Jan Friedlaender, Ladislav Háva a Zdeněk Pavlík. Poté vystoupili se zprávami kol. Božena Škvařilová (předsedkyně Dk), Zdeněk Pavlík (býv. předseda Klubu), Jan Friedlaender (předseda politické komise Dk), Vladimír Šust (člen VR Dk pověřený vedením komise pro modernizaci materiálů Klubu) a František Filaun (člen VR Dk pověřený hospodařením Klubu). V diskusi pak dále vystoupili kol. (abecedně) Ladislav Háva, Jiří Jelínek, Jan Müller, Luděk Rychetník, Jan Srnec, Ondřej Wagner a Milan Zapletal.

Z vystoupení Boženy Škvařilové:

Na dnešním zasedání VI. valné hromady Demokratického klubu předkládám zprávu o činnosti od svého zvolení předsedkyní Dk na 7. schůzi ústředního výboru Dk dne 17. 3. 2009. V zápisu z poslední schůze výkonné rady Dk je uvedeno, že se budu zabývat činností Dk za poslední tři roky, tedy od konání poslední valné hromady. Považovala bych za nezodpovědné shrnout a hodnotit činnost Dk především vzhledem k dlouholetému předsedovi Dk, kol. Pavlíkovi, kterého si velmi vážím. Kol. Pavlíkovi patří velký dík za veškeré působení, za vedení klubu s přehledem a osobním nasazením. Vynikal jako politický a strategický myslitel i jako dokonalý administrátor a všichni věříme, že bude podle svých možností dále v práci pro Klub pokračovat.

Zaměřím se na činnost Dk, tak jak jsem ji osobně poznala. Chtěla bych předestlat, co považuji za prospěšné do budoucnosti a požádat všechny přítomné, aby v diskusi projevíly své názory a předložily návrhy, které by přispěly k tomu, aby

setkání členů Dk byly ještě více zajímavá a inspirativní. Vycházím ze zkušenosti přípravy Konference Dk, konané 26. 10. 2008 k 60. výročí založení Demokratického klubu. Solidarita a velkorysost členů, vyjádřená sponzorskými dary, umožnily konání konference v době, kdy Dk byl zcela bez finančních prostředků. A navíc mohl být vydán Sborník, který zahrnuje dodané příspěvky i přednášky, vyslovené na Konferenci. Je k dispozici všem členům a příznivcům Dk na sekretariátě Klubu (Jungmannova 17, Praha 1). Na tomto shromáždění bych chtěla ještě jednou poděkovat všem za finanční pomoc, bez které by se Konference nekonala. Účast 67 členu Dk na Konferenci považuji za velký úspěch a zároveň vede k zamyšlení, zdali by se neměli členové a příznivci Dk setkávat v kratším časovém horizontu. Domnívám se, že bude nutné připravit zajímavý program, rozdělený v rámci pravidelných setkání, který bude uveden přednáškou s následnou diskusí. Otázkou je, zdali se členové Dk přikloní a schválí setkání v měsíčních nebo delších časových intervalech. Program by připravila VR s půlročním předstihem. Také se domnívám, že program přednášek osobností, které se zabývají danou, popř. aktuální problematikou by „přilákal“ mladé lidi do Dk. Ze své zkušenosti vysokoškolského pedagoga mohu uvést, že se přednášek na aktuální témata rádi účastní studenti různého věku i zaměření.

V období od března letošního roku se pravidelně po 14 dnech konaly schůze VR, které pokračovaly v dosavadním trendu a zachovaly původní program. Dle mého názoru a za podpory ostatních členů VR navrhuji, aby se schůze VR konaly jednou za měsíc. Tento návrh je v souladu s Jednácím řádem VR Dk, bod 2. Termíny schůzí by byly předem stanoveny.

Finanční zpráva bude podána kol. Filaunem. Nepříjemná skutečnost, která se projevila koncem minulého roku, kdy Dk byl prakticky bez finančních prostředků, samozřejmě souvisí s placením příspěvků členů Dk. Chtěla bych se obrátit na všechny členy Dk, aby zvážili své finanční možnosti a doplatili alespoň za poslední rok členské příspěvky. V případě, že nezaplatili příspěvky za tři roky, bude uvažováno o ukončení jejich členství. Podle zveřejněných údajů má členská základna víc než 600 členů, takže je nepochopitelné, že se Dk dostává do tak tíživé finanční situace.

Pravidelná setkání členů v Praze probíhala v prostorách CEVRA Institutu – vysoké školy a byla moderována kol. Wagnerem. V říjnovém termínu byl organizován společně s Muzeem Kampa vzpomínkový večer věnovaný Janu Mládkovi a v listopadu mimo pravidelné setkání večer věnovaný Ladislavu K. Feierabendovi. Zasedání ÚV Dk, konané 23. 6. a 20. 10. 2009, se kromě běžné agendy včetně distribuce Sborníku z Konference, zabývaly přípravou valné hromady, programem a návrhem kandidátů. Byl stanoven počet členů ÚV na 15, a 5 náhradníků.

Vážení kolegové, podala jsem zprávu o činnosti Dk za krátké období mého působení v předsednické funkci. Velmi si vážím této možnosti, kdy jsem poznala pozitivní i negativa, s kterými se potýká Dk, společenství lidí, obhajující demokratické principy naší společnosti. Do budoucna bych si přála, aby vedení spíše předsednictví klubu předkládalo svým členům zajímavý program, kterého by se účastnilo co nejvíce členů a bylo příjemným setkáním pro všechny, tak jak si troufám říci, byla Konference v říjnu 2008.

Z vystoupení Zdeňka Pavlíka

Především bych chtěl poděkovat kol. Škvařilové za ocenění mé činnosti pro Klub, jemuž jsem v posledních 18 letech předsedal. Je to relativně dlouhá doba, během které mnoho občanských hnutí vzniklo a mnoho jich též ukončilo činnost. Je to dlouhá doba i pro zastávání předsednické funkce; byl jsem si toho vědom a již při minulé volbě jsem přijal tuto funkci pouze na jeden rok s tím, že poté bude provedena nová volba předsedy. V té době se však Klub dostal do finančních potíží, neboť nedostává dotace a je financován jen ze členských příspěvků; placení příspěvků není pak silnou stránkou členů. Tyto problémy bylo nutno radikálně řešit. Největší finanční zátěží bylo stále se zvyšující nájemné za místnost sekretariátu v Křížkově ulici v Praze 7. V této kritické situaci nám vyšel vstříc tehdejší rektor vysoké školy CEVRO kol. Miroslav Novák, který nám nabídl společně s ředitelkou CEVRO JUDr. Markétou Steimachovou možnost využívat prostory této školy pro umístění nutných písemností Klubu; zároveň nám umožňují pravidelná setkání členů a pořádání schůzí jeho orgánů. Patří jim za to náš velký dík. Jejich vstřícnost k potřebám Klubu se projevila i zapůjčením počítače s možností jeho napojení na naši tiskárnu a možností archivovat v budově školy materiály Klubu, s kterými se již nepracuje.

Chtěl bych také poděkovat všem aktivním členům Klubu za jejich činnost v minulém funkčním období. Bez jejich spolupráce by Klub nemohl fungovat a patří jim proto dík všech členů Klubu. Není možno všechny vyjmenovat, neboť někdy i drobná pomoc je důležitá a cenná. Jelikož Klub nemá placené pracovníky a veškerá činnost je výsledkem dobrovolné práce, vymezené aktivity se často překrývaly. Uvedu zde pouze několik příkladů a věřím, že mi odpustí ti, které zde nevzpomenu nikoliv proto, že bych na ně zapomněl (což je ovšem také možné), ale že by jejich jmenovité uvedení zabralo příliš mnoho času. Především bych chtěl poděkovat kol. Františku Filaunovi, který kromě vedení hospodářské agendy Klubu od začátku jeho legální existence často pomáhal všude, kde to bylo potřeba. Šlo např. o pomoc při stěhování sekretariátu, jeho uspořádání, vedení adresáře členů, práce spojené s expedicí Dk-Dialogu (tištění adres, příprava dopisů včetně vkládání různých dalších materiálů, odvoz na poštu apod.). Dále bych připomenul pro Klub významnou a časově náročnou činnost redakce Dk-Dialogu, kterou vedla kol. Eva Švandová až do doby, kdy jí rodinné problémy znemožnily pokračování v této práci. S vydáváním Dk-Dialogu jsou spojeny i další činnosti, např. styk s tiskárnou, který mj. zabezpečoval kol. Radovan Jelínek; i jim patří náš dík. Pro Klub neméně významná byla činnost politické komise, kterou vedl kol. Jan Friedlaender; přehled vydaných číslovaných stanovisek, která vyjadřují politické postoje Klubu, ukazuje na aktivitu členů této komise; chtěl bych jim též poděkovat, zejména pak jejímu předsedovi, který byl autorem většiny návrhů formulací předložených stanovisek. Je mnoho dalších členů, kteří si zaslouží náš dík. Kol. Ondřej Wagner s přehledem moderoval pravidelná setkání, kol. Alena Šubrtová gratulovala členům Klubu k jejich významným životním jubileím (z poděkování oslovených je patrné, že to bylo velmi příznivě přijímáno), kol. Marek Tietze zřídil webové stránky Klubu, kol. Drahomíra Chroboková před svým onemocněním zastávala funkci tajemnice Klubu a účastnila se i práce re-

dakce Dk-Dialogu; rád bych též poděkoval autorům příspěvků publikovaných v Dk-Dialogu i všem dalším členům, které jsem zde nevzpomenul a kteří přispěli k fungování Klubu.

Chtěl bych si nyní všimnout toho, jaké jsou specifické formy působení Demokratického klubu a jak tyto formy v minulém funkčním období naplňoval. Jsou to především pravidelná měsíční setkání členů a přátel Demokratického klubu bez předběžného stanovení témat a s předpokladem, že tato témata budou určena přímo na setkání podle jejich závažnosti a aktuálnosti, která bezprostředně před setkáním nastala (často je nebylo možno předvídat předem). Forma těchto setkání umožňuje samozřejmě každému účastníkovi připravit si určité téma předem a zároveň je možno poskytnout prostor např. pro zahraniční členy, kteří jsou v době setkání v Praze. Tato setkání probíhala pravidelně pouze v Praze a nepravidelně též na jiných místech v tuzemsku nebo i v cizině (např. Demokratický klub Mongolsko). Druhou specifickou formou činnosti je vydávání Dk-Dialogu, které je vlastně písemné pokračování setkání. Obě tyto formy činnosti slouží mimo bezprostřední výměnu názorů na otázky, které jsou předmětem zájmu Klubu, také jako podnět k vydávání oficiálních stanovisek Klubu, což je třetí jeho specifickou formou aktivity.

Kromě těchto specifických činností se Klub věnoval též dalším aktivitám, které však můžeme nalézt i u jiných organizací. V září 2008 pořádal konferenci u příležitosti 60 let od svého založení na téma svoboda a odpovědnost. V loňském roce jsme zahájili ve spolupráci s Museem Kampa cyklus přednášek pod názvem Českoslovenští demokraté; zatím byly uskutečněny dvě přednášky věnované Janu Mládkovi a Ladislavu Karlovi Feierabendovi; předpokládám, že Klub bude v tomto cyklu pokračovat. Podporovali jsme výzkumnou a studijní činnost v problematice demokracie a demokratismu, byl diskutován projekt vypracování návrhu na měření demokratismu a vytvoření jeho indexu; i zde předpokládám pokračování.

Jsem rád, že se nám podařilo vyřešit některé problémy, které ohrožovaly samotnou existenci Demokratického klubu, jak jsem se o nich zmínil v úvodu svého vystoupení. Zároveň vám všem oznamuji, že již nebudu kandidovat na žádnou funkci v Klubu vzhledem k dlouhé době, kdy jsem různé funkce zastával a zároveň s ohledem na svůj věk. Přeji však Klubu další rozvoj a budu mu v tomto úsilí pomáhat, pokud o to bude mít nové vedení zájem.

Z vystoupení Jana Friedlaendera:

Náplní činnosti politické komise je příprava oficiálních klubových stanovisek. V období 2007–2009 byla přijata tato stanoviska:

2007: (35) K systému voleb do PS PČR; (36) K jednání o umístění radarové základny na území ČR;

2008: (37) K výzvám k občanské neposlušnosti v souvislosti s poplatky ve zdravotnictví; (38) K nepokojům v Tibetu; (39) K funkci Ústavního soudu ČR); 2009: (40) K šíření rasistických a totalitních idejí na internetu; (41) K zahraničním misím Armády ČR; (42) K důvěryhodnosti politických stran; (43) K porušování ústavy a dalších zákonů Komunistickou stranou Čech a Moravy; (44)

K novelizaci trestního řádu a dalších předpisů v oblasti poskytování informací; (45) Ke kampani proti Ústavnímu soudu ČR.

Návrhy stanovisek pocházely od členů komise, od výkonné rady Dk a z pravidelných diskusních setkání. Veškeré návrhy byly upraveny cestou diskuse v komisi; na závěr následovalo hlasování, při němž byly i některé návrhy odmítnuty, v jednom případě s použitím práva veta. Kromě Českého dialogu se nedaří je uveřejnit v mediích; odpověď od adresátů (orgány zákonodárné, výkonné a soudní moci, media) přišla jen výjimečně. Všechna schválená stanoviska byla postupně uveřejněna v Dk-Dialogu. V ojedinělých případech se komise vyslovovala také k vhodnosti publikace některých příspěvků v Dk-Dialogu.

Z vystoupení Františka Filauna

Pro posouzení hospodaření ÚV jsem vzal v úvahu období od 1. listopadu 2006 do 21. října 2009, které je doložitelné měsíčními bankovními výpisy.

K 1. listopadu 2006 činil počáteční stav finančních prostředků Kč 16 629, z toho připadalo na běžný účet u České spořitelny Kč 15 895, na hotovost v pokladně Kč 734. K 31. říjnu 2009 činil konečný stav finančních prostředků Kč 27 710, z toho připadalo na běžný účet u České spořitelny Kč 24 940, na hotovost v pokladně Kč 2 770. Vzrostl tedy stav finančních prostředků ve funkčním období o Kč 11 081.

Než přejdu k rozboru příjmů a výdajů chtěl bych říci, že pro konferenci k 60. výročí založení Demokratického klubu v září 2008 byly vedeny v rámci hospodaření samostatné podúčty příjmů a vydání. Ve sledovaném období činily celkové příjmy Kč 262 082. Z toho činily členské příspěvky 78 % (Kč 208 833) a 22 % (Kč 53 168) připadlo na příspěvky členů a hostů pro konferenci. Výnos z bankovního účtu (úrok) je pro porovnání zanedbatelný (Kč 81).

Výdaje v témže období činily Kč 251 001; nejvíce nás zatížilo nájemné – 35 % (Kč 88 710), jako druhé následovaly výdaje spojené s konferencí a vydáním konferenčního sborníku – 23 % (Kč 58 889). Třetí největší položkou výdajů 18 % (Kč 45 605) byl tisk Dk-Dialogů a některých materiálů pro konferenci, a čtvrtou nejvyšší položkou bylo poštovné (Kč 36 778) – 15 %. Na zbývajících 9 % se podílely materiál (Kč 8 144), poplatky bance (Kč 7 716) a platby za telefon (Kč 5 158). Nejvíce klubovým výdajům uškodilo nájemné, které se z původních Kč 2 461 v roce 2006 zvýšilo na Kč 4 308 v roce 2008, tj. o 75 %. Proto jsme uvítali, že nám vedení Cevro Institutu poskytuje přístřeší zdarma. Účet konference k 60. výročí není ještě uzavřen, protože do konečného výsledku bude nutno započítat tržbu za konferenční sborník. Pokud jde o platební morálku členů Dk, žijících v České republice, nezaplatilo své příspěvky 167 členů, tj. 38 % členů v ČR.

ZPRÁVA O PROVEDENÉ REVIZI ÚČTŮ

Ústřední revizní komise Demokratického klubu provedla dne 17. 11. 2009 kontrolu vedení účetnictví v Klubu za období 1. 11. 2006–31. 10. 2009 a neshledala

žádné závady: Revizní komise konstatuje, že hospodář vede samostatně Knihu faktur (1), Samostatné archivní řady příjmových a výdajových dokladů (2), Peněžní deník Demokratického klubu (3), Pokladní knihu (4), Knihu příspěvků (5) a Vyúčtování daně (6). Všechny tyto knihy jsou vedeny na počítači a obsahují všechny předepsané náležitosti. Revizní komise doporučuje hospodáři: doplnit všechny elektronicky vedené knihy o popisy vzorců, přenášet automaticky údaje mezi knihami, všechny knihy zaheslovat a zvýšit tak jejich zabezpečení a ukládat zálohy všech knih 1x měsíčně na samostatné médium.

Závěrem Ústřední revizní komise Demokratického klubu pod vedením **ing. Huberta Maxy** na základě revize materiálů o hospodaření, které jí předložil hospodář klubu **ing. František Filaun**, konstatovala, že hospodaření Demokratického klubu bylo v kontrolovaném období v souladu s platnými předpisy a doporučuje Valné hromadě schválit zprávu hospodáře bez výhrad.

Z DALŠÍCH VYSTOUPENÍ KOLEGŮ

Ladislav Háva se domnívá, že v Demokratickém klubu je zavedena cenzura a dále uvádí: Mně se vůbec nelíbilo ustavení pracovní skupiny pro schvalování textů u příspěvků, které by měly být otištěny v Dk-Dialogu. To je de facto zavedení cenzury. Tato skupina byla ustavena za účelem posouzení textu příspěvku kolegy Mikuše. Stále jsem nechápal, proč se nesmí tisknout jeho články, protože sám jsem tam žádnou závadu nenašel. To se mi objasnilo až na výroční konferenci konané v loňském roce, kdy kolega Rychetník pana Mikuše otevřeně obvinil z toho, že propaguje komunismus. To je pomluva a hrubé zkeslení toho, co ve svých textech kolega Mikuš hlásá. Jednalo se v tomto případě o článek otištěný v Dk-Dialogu č. 9–10/2007.

Když má někdo odlišný názor, je třeba to uvítat jako důvod k diskusi a k upřesnění stanovisek, a nikoliv to zakazovat a dávat na index. To dělají jenom lidé pohodlní a diktátoři. Může se stát, že některý příspěvek není vhodný k otištění v zasláném stavu. Jestli má někdo připomínky k nějakému znění, je třeba, aby se autora zeptal, o co se jedná, případně aby zmínil použité výrazy, ale není přípustné, aby kdokoliv svévolně do textu zasahoval a měnil jeho smysl.

Abych se k tomu také sám vyjádřil, já zastávám stejné stanovisko jako kolega Mikuš. A při tom nejsem sám. Kdo na minulé konferenci pozorně poslouchal, ten musel poznat, že se podobný názor objevil i v referátu paní Neudorflové. Když jsem si chtěl vyhledat jeho přesné znění v tištěném sborníku z této konference, našel jsem jen slabou náhražku tehdy vysloveného názoru. Zveřejněný text zní takto: „mezi liberálními a demokratickými hodnotami je značné napětí, určitý rozpor, jehož je si, kupodivu, málokdo vědom,.. Možná že si paní Neudorflová svůj výrok sama upravila do podoby, která by nikoho nedráždila. Podle mne by se měla paní Neudorflová požádat, aby uvedla, jak zněl tehdejší vyslovený výrok, případně aby se její slova přepsala z nahrávky jejího projevu a aby tento text ještě dodatečně autorizovala, pokud tato nahrávka nebyla dosud smazaná.

V této souvislosti se zmíním ještě o referátu pana Ivo Feierabenda, který ve svém projevu horoval pro svobodu formulovanou v dokumentu od Adama Smit-

ha z roku 1776 o bohatství národů (The Wealth of Nations): Necht' se věci dělají bez zábran a překážek, tedy v podmínkách úplné svobody všeho konání. Je však třeba uvést i další citát z jeho referátu: "Ohrožení přírody naší planety, ať už vyhlazováním vzácných zvířat, tropických pralesů a globálního oteplování, to také patří pod pojem nesvobody...". Pan Feierabend tento výrok nijak neupřesňuje. Já jej však pokládám za důkaz toho, že i on sám je znepokojen tím, že neomezená svoboda vede nakonec ke zkáze. Protože si uvědomuje disproporci mezi hlášením svobody a jejími konkrétními důsledky, raději se vyhnul tomu, aby tento stav komentoval. Já zastávám ten názor, že je třeba neomezenou svobodu nějak redukovat a to příslušnými zákony, které rozhodnou o tom, co se ještě smí a co už ne, ať už se to zastáncům amerického pohledu na svět líbí, nebo ne.

Uvedu k tomu svůj příklad: V současné době se hodně píše o zkoumání Marsu a existenci možného života na této planetě. To mne vyprovokovalo k tomu, abych se o Mars začal blíže zajímat. Mars je planeta menší než Země, zatímco na jeho místě by měla být planeta podstatně větší, která by lépe odpovídala Gaussově křivce o rozložení četností, v tomto případě v rozložení hmotností planet obíhajících kolem Slunce. Na základě zjištěných dat a současně z porovnávání textů různých mýtů, bájí a pohádek se skutečnými událostmi na planetě Zemi jsem došel k závěru, že Mars není pravou planetou, že je to bývalý měsíc určité planety. Tato planeta byla obydlena lidmi a nakonec se rozpadla. Dokonce jsem odhalil příčinu jejího zániku. Důvod jejího rozpadu spočíval v rabování přírodního bohatství, v tomto případě její gravitace, která se působením lidské činnosti snižovala takovou měrou, že její hmota ztratila soudržnost a planeta se rozpadla.

Zatím je to vydedukováno z určitých hypotéz. Kdybychom však měli čekat na to, až se hypotézy ověří, to už by bylo pozdě. Proto je třeba tomuto druhu zániku předcházet zákonnými opatřeními, stanovením limitů, za které se už nesmí jít. Právě potřeba zachování životaschopného přírodního prostředí a nutnost zabránění jeho ničení, mne dovedla k názoru, že je třeba omezit takové podnikání, které by vedlo k podobnému konci i na naší Zemi, a to se týká nejen už zmíněné gravitace, ale začíná to již u ohrožených druhů živočichů, tropických pralesů i polárních ledovců.

Jan Müller upozornil na to, že je třeba věnovat větší pozornost internetu (webovým stránkám), že dnes už většina zejména mladých uživatelů nepoužívá vyhledávání pomocí www adres, ale že ve vyhledávacích (zejména Googlu) zadá sousloví nebo větší množství klíčových slov a počítá s tím, že relevantní stránky se musí objevit mezi prvními 10 nebo maximálně 20 nalezenými. Z toho vyplývá, že na webových stránkách by měla být např. samostatná stránka *Stanoviska Dk*, na ní jednotlivé dokumenty ke stažení a v názvech jednotlivých stanovisek je vhodné, aby bylo obsaženo co nejlépe klíčových slov, např. *vyjádření k rozhodnutí ústavního soudu k volbám* apod.

Podíval jsem se teď na tu stránku a názvy těch stanovisek jsou *Stanovisko Demokratického klubu č. 45* místo toho, aby toto byl podtitulek a název dokumentu byl přímo *Ke kampani proti ústavnímu soudu*. Zadal jsem si do Googlu sousloví *Ke kampani proti ústavnímu soudu* a vyhledávač našel stanovisko Dk jako 63. odkaz podle významnosti. To už neosloví nikoho nezavščeného. Jakmile

hledané sousloví není součástí názvu dokumentu, významnost z hlediska vyhledávání prudce klesá.

Luděk Rychetník úvodem poděkoval za důvěru, že byl zvolen do Ústředního výboru Klubu a dále pokračoval. Vynasnažím se vás nezklamat. Zároveň prosím o podporu od všech členů Klubu. Úkolem nás všech – tak jak ho vidím – je omladit a oživit Klub. Stárneme a odcházíme, ale Dk by měl pracovat dále. Jeho idea nestrannické organizace pracující v politice na podpoře demokraticismu je aktuální a potřebná. Podmínky života společnosti a úkoly Klubu se mění, ale demokracii je stále třeba rozvíjet a podporovat.

Cestu k omlazení Klubu vidím v souhlase s předsedkyní v otevření se veřejnosti a v pluralitě úsilí. Již jsme tou cestou vykročili. Večery o slavných českých demokratech ve spolupráci s Museem Kampa, které inicioval kol. Pavlík a spoluorganizujeme je s paní Hedou Mládkovou, jsou dobrým krokem. Účastnil jsem se dvou, které se již konaly, a měl jsem z nich výborný dojem.

Jinak zaměřené budou diskusní večery uvedené přednáškou, které připravuje kol. Škvařilová. Považuji je opět za nadějný krok, který je zaměřen na současnost a budoucnost. Vhodná a potřebná témata se nabízí: porozumět tomu, co se u nás děje, hledat schůdná východiska. Demokracie u nás není dostatečně rozvinutá a vyspělá, v současnosti vládne ve společnosti znechucení nad politikou. Studentská iniciativa Inventura demokracie ukázala, že již vyrostla nová generace, která má intenzivní zájem o zdraví naší demokracie. Mohli bychom se pokusit o styk a spolupráci s nimi, mají webovou stránku www.inventurademokracie.cz ;doporučuji se na ní podívat. Kdokoliv bude mít nápad, jak získávat nové a zvláště mladší členy, je vítán. Jakákoliv pomoc při organizaci a chodu Klubu je vítána.

Milan Zapletal se zaměřil na pravidelná měsíční setkání členů Demokratického klubu. Během nich se několikrát hovořilo na téma internetových stránek klubu. V původním provedení byly stránky k dispozici kromě češtiny i v němčině, angličtině a francouzštině. Čas od času bylo obtížné je vyhledat, protože značka dklub patřila i jiným organizacím. V nové verzi jsou www stránky k dispozici v češtině a angličtině: www.volny.cz/dklub. Na první pohled se jeví, že celková skladba stránek je snad vyhovující, i když by bylo možné uvažovat o některých doplněních (třeba seznam členů klubu, dostupný např. jen pod heslem apod.). Bohužel, úvodní česká stránka je zatížena několika anglickými pojmy a znesnadňuje se tak její srozumitelnost. Pro ilustraci: hned v názvu úvodní stránky je uveden pouze anglický text Welcome to the Frontpage. Kromě toho nepůsobí dobře, když část plochy je věnována reklamě. Z těchto a dalších důvodů by tedy bylo vhodné stránky předělat. Asi by také bylo užitečné předložit přepracovaný návrh alespoň několika členům k připomínkám a teprve pak sestavit definitivní verzi.

Mimo uvedené problémy se, alespoň u mne, objevil ještě jeden další, a to že v poslední době antivirová ochrana nedovolí stránky otevřít. Pokud by k tomu docházelo i u dalších členů klubu, zřejmě by bylo vhodné informovat o problému poskytovatele volny.cz.

ZEMŘELÍ ČLENOVÉ KLUBU OD MINULÉ VALNÉ HROMADY

Edith Adams (USA), Tomáš Bernkopf, Vlasta Gardavská, Karel Haas, František Charvát, Karel Janoušek, Milan Jersák, Kalev Katus (Estonsko), Eva Kundrátová, Jiří Laube, Eugen Matijenko, Zdeněk Rýšavý, Jan Svoboda, Zdeněk Strmiska (Francie) a Cyril Šimek.

Na zemřelé kolegyně a kolegy si zachováme světlou památku.

VÝSLEDKY VOLEB DO ŘÍDÍCÍCH ORGÁNŮ DEMOKRATICKÉHO KLUBU

Podle zprávy mandátové a volební komise bylo odevzdáno celkem 100 hlasovacích lístků, z nichž bylo 97 platných a 3 neplatné.

Do ústředního výboru byli zvoleni (abecedně, v závorce počet hlasů a pořadí): František Filaun (62; 3), Jan Friedlaender (64; 2), Milada Horáková (35; 13), Soňa Chalupová (53; 4), Zdeněk Kalvach (34; 15–16), Jiřina Kocourková (35; 14), Miroslav Novák (40; 11), Zdeněk Pavlík (72; 1), František Povolný (37; 12), Luděk Rychetník (51; 5), Jan Srnec (47; 8), Božena Škvařilová (49; 7), Vladimír Šust (34; 15–16), Marek Tietze (51; 6), Ivan Turnovec (45; 9) a Ondřej Wagner (41; 10); za náhradníky ústředního výboru byli zvoleni: Savina Finardi (30; 18–20), Jiří Finek (31; 17), Boris Vaňo (30; 18–20), Dašdavaa Žargalsajchán (30; 18–20).

Do ústřední revizní komise byli zvoleni: Miroslava Mašková (50; 3), Hubert Maxa (75; 1), Magdalena Mikesková (49; 4) a Eduard Souček (53; 2); za náhradníky ústřední revizní komise byli zvoleni: Bohuš Pospíšil (43, 5–6) a Jitka Štolbová (43; 5–6)

USNESENÍ VI. VALNÉ HROMADY DEMOKRATICKÉHO KLUBU

Valná hromada

schvaluje zprávu odstupujícího výboru Dk přednesenou Boženou Škvařilovou, Zdeněkem Pavlíkem, Janem Friedlaendrem a Vladimírem Šustem;

schvaluje zprávu o hospodaření Klubu přednesenou Františkem Filaunem;

schvaluje zprávu odstupující ústřední revizní komise vypracovanou Hubertem Maxou;

bere na vědomí zprávu mandátové a volební komise.

II. Valná hromada ukládá Ústřednímu výboru, aby po předchozím projednání ve Výkonné radě se zabýval těmito okruhy problematiky:

1) svolat schůzi nově zvoleného ústředního výboru do konce ledna 2010;

2) sledovat členská setkání, zejména technické zabezpečení a moderování;

3) věnovat pozornost obsahu Dk-Dialogu, jeho distribuci a rozšiřování mimo Klub;

- 4)projednat zahraniční aktivitu Dk;
- 5)cestou novelizace 9. souhrnné informace připravit 10. souhrnnou informaci do půle roku;
- 6)otázka techniky zapojování nových členů do aktivity Klubu;
- 7)zabezpečit pokračování Demokratického semináře, který se zabývá otázkami demokracie a demokraticismu; k tomuto účelu využívat i pořádání přednášek a konferencí;
- 8)prostřednictvím politické komise připravit pokračování otázek a odpovědí o Demokratickém klubu s cílem vytvoření sborníku;
- 9)pokračovat v pořádání cyklu Českoslovenští demokraté ve spolupráci s Mu-seem Kampa;
- 10)okruhy problematiky projednat samostatně v pořadí zvoleném VR Dk na jednotlivých zasedáních ÚV bez spojování témat, a to vždy na základě předem rozeslaného materiálu, který předloží VR Dk; ten bude vycházet analytického vý-stupu k tomu ustavené pracovní skupiny;

III. Valná hromada doporučuje nově zvolenému výboru podle povahy věci vlastním působením nebo prostřednictvím Výkonné rady

- 1)věnovat maximální úsilí získávání nových členů, zejména mezi mládeží;
- 2)zvážit možnosti využití webových stránek pro oslovení veřejnosti;
- 3)zvážit možnost publikování klubových stanovisek a názorů také mimo Dk-D ve veřejném tisku.

IV. Valná hromada vyzývá všechny členy Klubu, aby

- 1)uplatňováním svých názorů v Dk-D i v klubových diskusích přispěli k názorovému tříbení v Klubu v otázkách demokracie a demokraticismu;
- 2)svou aktivitou přispěli k navázání spolupráce s veřejnými médii a tím i k větší popularizaci Klubu a jeho názorů ve společnosti;
- 3)oslovováním svého okolí, zejména mladých lidí, umožnili získání dalších členů a omlazení Klubu a jeho orgánů.

V. Valná hromada doporučuje odeslání zdravotní karty kol. Josefu Srbenému a Václavu Freiovi.

CENZURA V DK-DIALOGU

Na valné hromadě vystoupil kol. Ladislav Háva s kritikou zařazování příspěvků do Dk-Dialogu, které označil přímo za cenzuru. Přitom uvedl několik nepřesných informací. V Demokratickém klubu nebyla ustavena žádná pracovní skupina, která by měla za úkol schvalovat texty zaslaných příspěvků před otištěním. Redakce Dk-D vždy pracovala nezávisle na orgánech Klubu v tom smyslu, že obdržené příspěvky posuzuje a konečné rozhodnutí, zda příspěvek zařadit, přísluší odpovědnému redaktorovi. Redakce si může vyžádat posouzení příspěvku od po-

litické komise, jejíž hlavní náplní činnosti je přijímat náměty na stanoviska Klubu, textově je upravovat a posléze v konečném znění schvalovat. Řídí se obsahem dokumentu přijatým dne 22. 3. 2005 ústředním výborem Klubu: **K registrovaným stanoviskům Demokratického klubu.**

Redakce není posudkem politické komise vázána, rozhoduje se zcela samostatně na základě **zásad publikování příspěvků v Dk-Dialogu**, uveřejněných v Dk-Dialogu 1/2008; zásady byly schváleny výkonnou radou Klubu a projednány ústředním výborem Klubu dne 4. 3. 2008. Tyto zásady pouze opakuji a zpřesňuji směrnice vydané předsednictvem výboru Dk a uveřejněné v prvním čísle tohoto bulletinu dne 21. ledna 1991: **K poslání Dk-Dialogu.** Obsah příspěvků by měl odpovídat poslání Klubu, které je specifikováno jako podpora demokratismu v uspořádání státu a společnosti i v životě politických stran. Téma podpory demokratismu je velmi široké. Patří sem jak volební systémy a jiné otázky související s volbami, tak i další prvky demokratismu jako jsou občanská a lidská práva a svobody, vláda zákona, vymahatelnost práva, boj proti korupci a klientelismu, obrana demokracie proti vnějším i vnitřním nepřítelům státu a jeho demokratického systému. Naproti tomu podle těchto zásad nemají být v Dk-Dialogu publikovány příspěvky, které by propagovaly jiné než demokratické uspořádání společnosti, které by vystupovaly proti politickému pluralismu, proti svobodným volbám, proti občanským a lidským právům a svobodám. Jako nestraničná politická organizace nemůže Dk publikovat ve svém bulletinu taková témata, která jsou předmětem sporů demokratických politických stran, tj. témata povahy sociální, ekonomické, kulturní, ekologické apod., pokud nesouvisí s problematikou demokracie a demokratismu.

Redakce se snaží objektivně posuzovat všechny obdržené příspěvky; jestliže dojde k závěru, že obsah nebo forma příspěvku neodpovídá uvedeným zásadám, publikování příspěvku odmítne. Autor příspěvku má ale plné právo a možnost nabídnout svůj příspěvek jinak zaměřeným tiskovinám, nebo jej publikovat sám ve vlastním časopise na svou politickou a finanční odpovědnost. Odmítnutí publikovat nějaký příspěvek nelze považovat za cenzuru, ale za právo každé redakce.

Redakce Dk

WEBOVÉ STRÁNKY KLUBU

Na valné hromadě vyslovil kol. Milan Zapletal připomínky k webovým stránkám Klubu. Nejprve musím trochu opravit uvedené informace. Nová verze webových stránek Klubu má adresu <http://www.demokratickyklub.cz>. Původní stránky <http://www.volny.cz/dklub> jsou v tuto chvíli již nefunkční. Také právě u těchto původních stránek byl problém s antivirovou ochranou, která nedovolila na některých počítačích tyto stránky otevřít. Nové aktuální webové stránky již tento problém nemají.

Je pravda, že webové stránky Klubu obsahují některé anglické termíny a také reklamy. Důvodem je skutečnost, že stránky běží na redakčním systému, který umožňuje dynamické vkládání, editaci a správu jednotlivých příspěvků registrovaným uživatelům, aniž by tato činnost vyžadovala jakékoli speciální uživatelské

znalosti, a to z jakéhokoli počítače s internetovým připojením. Obrovskou výhodou je zároveň skutečnost, že celý tento redakční systém je poskytován zdarma, což ovšem přináší i negativa – především horší lokalizaci systému do českého prostředí a na stránkách umístěné reklamy. Souhlasím s námitkou, že se nejedná o příjemnou věc a mou snahou je tato negativa minimalizovat.

Webové stránky v tuto chvíli fungují ve dvou jazykových verzích – české a anglické. Ostatní jazykové verze budou v budoucnu postupně zprovožňovány.

Marek Tietze, leden 2010

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ PO VALNÉ HROMADĚ

Po valné hromadě jsem si znovu a důkladněji přečetl knihu “Češi v dějinách nové doby,, (Rozmluvy 1991), kterou napsal Podiven v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století. (Podiven je pseudonym trojice Petr Pithart, Petr Příhoda a Milan Otáhal). Je to pronikavá kritika nedostatků české politické kultury, zejména v období První republiky: neschopnost strategického uvažování, neschopnost se povznést nad osobní, stranický a národní egoismus, nedostatek státnické zodpovědnosti. Ukazují, že tak by se dal shrnout komplex příčin, které vyústily do mnichovské kapitulace. Námitka, že Podiveni nás vidí příliš kriticky, není přesvědčivá, zejména proto, že naše dnešní politická kultura trpí stejnými nedostatky. Podporu státnické zodpovědnosti, ani ne tak mezi politiky, ale mezi námi občany, vidím jako úkol pro politickou nestranickou organizaci jako je Klub.

Luděk Rychetník, leden 2010

20 LET ČINNOSTI DK VE SVOBODNÉM PROSTŘEDÍ

Dvacet let existence naší svobody a demokracie je nepochybně vhodným termínem pro zamyšlení nad tím, co se nám zdařilo a v čem jsme chybovali. Demokratický klub vznikl před 60 lety a více než 40 let existoval v ilegilitě. Po listopadu 1989, kdy získal svou legální tvářnost, se zpočátku mohl radovat z dostatečného zájmu o svou činnost a z rychlého růstu, ale stačilo jen několik let praktické činnosti, aby se začalo ukazovat, že naděje, jež jeho zakladatelé do něj vkládali, jsou v rozporu s jeho ideovou náplní i s personálním obsazením.

Především jsme si neuvědomili, že začínáme politicky pracovat ve zcela odlišných poměrech od předválečné První republiky. Ta byla založena s obyvatelstvem, které vědělo, že nic nepřichází zadarmo a že se za všechno musí platit. Po čtyřech desetiletích života v komunistické verzi totalitarismu bylo obyvatelstvo do značné míry jednak ideově zaslepeno státní vzdělávací soustavou a systematickou socialistickou propagandou, založenými na jednostranném materialistickém výkladu světa a lidské společnosti, jednak rozmazleno nevykonnou komunistickou ekonomikou, jež zaručovala každému snadné přežití bez větší námahy.

Na rozdíl od sousedního polského národa, který pochopil a definoval, že žije v době postkomunistické (Jadwiga Staniszkis: Postkomunismus – zrod hádanky, O moci a bezmoci) a že demokracie má také své stinné stránky (Ryszard Legutko: Ošklibost demokracie a jiné eseje), se naše politická scéna snažila rychle okopírovat západní struktury a postupy, jež však mohou poměrně úspěšně existovat jen v mnohem vyspělejší společnosti, než je dnešní společnost česká.

Principiální chyba činnosti Dk spočívala v tom, že rozdílnost dnešní situace včas nepochopil a nevytyčil jako základní úkol Dk soustavné zkoumání stavu naší společnosti s cílem odhalovat její slabiny a nedostatky, aby bylo možno přistupovat k jejich odstraňování a nápravě. Není to naštěstí chyba nepřekonatelná. Vyplyvá zejména z podceňování obtížnosti demokracie i z nesnadnosti nápravy naší postkomunistické politické reality. Tato nesnadnost spočívá jednak v již zmíněné rozmazlenosti, ale také v tom, že parlamentní strany jsou vedeny většinou ambiciózními, ale nezodpovědnými lidmi, kteří se pokládají za elitu. Vynikají ovšem hlavně v nemravnosti a populismu.

Naším současným úkolem by zřejmě mělo být posilování Dk a jeho zdokonalování. Obě složky jsou v podstatě trvale potřebné a musíme si sebekriticky přiznat, že se nám trvale nedaří je uskutečňovat. Při posilování klubu bychom měli být zaměřeni především na získávání mladých členů, ale k tomu jsme si dosud nevypracovali metodiku a podnikli jsme vlastně jen jeden pokus, který na první pohled sliboval možnost úspěchu (konference na téma: Svoboda a odpovědnost). Ani tento pokus nám však situaci nezměnil a navíc po jeho skončení jsme si nevypracovali podrobný rozbor, co se nám osvědčilo, co nás naopak zklamalo a proč; jaký zvolíme další postup, abychom se svému cíli přiblížili.

Zdokonalování Dk jsme věnovali větší pozornost. Na počátku legální činnosti byla hlavním přínosem série přednášek kol. Srbeného o demokracii, později se velmi kladně projevila činnost kol. Rychetníka, který vedl demokratický seminář. Ve své činnosti byl však kolektivem nedostatečně podporován, takže činnost semináře byla po jisté době přerušena nebo ukončena. Poslední valná hromada byla vedena dosti nezvyklým způsobem, takže působila dojmem, že ve výkonné radě není zcela jasno, jak a kam chceme Dk vést. Zdá se, že ve vedení klubu existují i osobní neshody a animozity. Doufejme, že situace nebude nijak kritická a že bude směřovat k produktivnímu řešení.

Lumír Tuček, leden 2010

ÚVAHA O POLITICKÉ AKTIVITĚ

Člověk nemusí být velký učenec, aby přišel na to, že čím je něco v přírodě “živější,, tím to také rozšiřuje svůj životní prostor na úkor ostatních “méně aktivních,,. Tento proces je výrazně sledovatelný na rozvoji lidského rodu. Před třiceti, čtyřiceti lety byla ještě pomalá a obtížná komunikace. Dokonce i v totalitních režimech mělo přesvědčování individuální charakter (ať se jednalo o přesvědčování, nebo zastrahování). Hospodářské a politické bariéry byly natolik významné, že vliv jednotlivých elit, ať již hospodářských, nebo politických měl pouze regionální dosah. Problém je v tom, že politická aktivita nejvíce ovlivňující lidskou

společnost nemusí být zdaleka progresivní ve smyslu reálného pokroku celé populace, ale právě naopak. Politický totalismus komunistického typu byl bezesporu antihumánní. Nicméně chorobný individualismus, který společně s měřítkem finanční úspěšnosti jednotlivce, byl propagován v posledních deseti letech vládnoucími skupinami elitářů v postkomunistických státech, vede jen k další demoralizaci společnosti. Současnou demoralizaci již nelze jednoznačně svádět na překonání komunistického období. Některé impulsy mají svůj původ právě v přehnané fetišizaci individualismu a soukromého majetku.

V současné době kdy došlo k neuvěřitelnému rozšíření informací, které již nelze korigovat na základě individuální zkušenosti, dochází k paradoxní situaci – media (noviny, rozhlas a hlavně televize) manipulují veřejným povědomím. Dochází k systematickému vytváření kolektivních psychóz. Reklamně spotřební přístup je využíván i v prezentaci jednotlivých politiků. Zbožím v nejširším slova smyslu se staly i politické ideály a to je velice špatné. Občané se nedokáží orientovat ve směsici nejrůznějších informací, kterými jsou zahlcováni. Průměrný vliv jednotlivého člověka na společenský vývoj je velmi omezený. Vede to ke ztrátě zájmu o věci veřejné. Toho využívá „aktivní,, část společnosti. Vytvářejí se tedy nejrůznější nátlakové skupiny – politické strany, účelové spolky atd. s pyramidální hierarchií. Jedinci pohybující se ve vrcholové části uskupení mají již poměrně značnou možnost ovlivňovat správu věcí veřejných. Bezostyšně toho také využívají. Demokratické principy umožňují, aby se vytvořila vládnoucí vrstva reprezentující jen malé procento obyvatelstva. Nejvýrazněji se to ukazuje např. v senátních volbách. Při účasti pod 20 % stačilo ke zvolení senátora pouhých 10 % voličů, a to v žádném případě neodpovídá průměrnému vzorku populace.

Ivan Turnovec, září 2009

ZA KOLEGOU KARLEM VANĚČKEM

Dne 18. ledna 2010 nás navždy opustil zakládající člen Demokratického klubu a poté jeho významný funkcionář doc. MUDr. Karel Vaněček, DrSc. Narodil se 4. září 1928. V roce 1939 zahájil studia na gymnáziu v Praze-Vysočanech a později přešel na gymnázium v Praze-Libni. Tam jsem se s ním poprvé setkal v roce 1943. Pamatuji si dosud přesně, jak vstoupil s nepodstatným opožděním na počátku školního roku do příslušné kvinty, kam byl přidělen, a po nutném ohlášení zamířil svým typicky plachým krokem na jediné volné místo v lavici vedle mne. Od tohoto prvního setkání jsme se již nerozešli až do konce gymnazijních studií a naše přátelství trvalo až do našich posledních dnů. Kol. Vaněček nastoupil po maturitě studium na Lékařské fakultě Karlovy univerzity. Během vysokoškolských studií jsme se setkávali velmi často bez ohledu na to, že studijními obory jsme se rozešli. Po promoci nastoupil nejprve jako hygienik na Ostravsku, později působil s obdobným zaměřením na Opavsku a posléze zakotvil v Praze se specializací na dětskou virologii. Tu přednášel i na vysoké škole jako svůj obor a dosáhl v ní posléze i hodnosti doktora lékařských věd. V Praze mne navštívil mnohokrát, zajel za mnou též do Doks a dvakrát s paní Vaněčkovou do Poděbrad. V důsledku omezené hybnosti na obou stranách se

poslední naše kontakty realizovaly telefonicky. Naposledy po asi dvoutýdeních intervalech mně Karel zavolal již z nemocničního lůžka devět dnů před svým úmrtím.

Všechna setkání i rozhovory mi umožňují potvrdit trvalé přesvědčení, že kolega Karel Vaněček byl člověk vzácného charakteru a mimořádné inteligence. Nicméně vedle těchto osobních vzpomínek a pocitů ze ztráty blízkého člověka, ať jsou jakkoliv hluboké a citlivé, nutno připomenout především vztah kol. Karla Vaněčka k Demokratickému klubu a práci pro něj. Již od roku 1945 se účastnil ve skupině šesti jmenovitě určených spolužáků (resp. později již bývalých spolužáků) libeňského gymnázia, jejímž svolavatelem byl kolega Jan Srnec. Po únoru 1948 se v této skupině účastnil kol. Vaněček přijetí jednomyslného závěru, aby se skupina změnila v ilegální organizaci charakterizovanou formou skrytého boje proti bolševismu (tzv. první Dk). Na počátku září 1948 se v téže skupině u kol. Jana Srnce v Praze-Holešovicích připojil k názoru, že má být vytvořen Demokratický klub s širším věcným i časovým dosahem. Na téže schůzce pak převzal kol. Vaněček závazek uspořádat setkání sloučených organizací s celkem osmi členy, a to v Horních Počernicích; tento závazek se pak realizoval jako tzv. první počernická schůzka, na níž byl dne 28. září 1948 založen nynější Demokratický klub. V posledním období ilegálního Demokratického klubu byl Karel Vaněček členem jeho čtyřčlenného předsednictva. V lednu 1990 byl pak hostitelem tzv. druhé počernické schůzky, na níž bylo rozhodnuto o přechodu Demokratického klubu k legální činnosti. Byl pak nejprve členem výboru a po úpravě stanov Demokratického klubu dlouholetým členem ústředního výboru a rovněž dlouholetým místopředsedou ústředního výboru. V Klubu byl znám především také tím, že s přehledem po několik let vykonával funkci moderátora pravidelných setkání členů a přátel Dk konaných tehdy na Právnické fakultě v Praze. Zhoršující se zdravotní stav v posledních letech znemožnil kol. Vaněčkovi výkon jmenovitých funkcí, avšak o činnost a situaci v Klubu se nepřestal zajímat ještě i v posledních týdnech svého života.

S osobou kolegy Karla Vaněčka budtež spojeny trvale vděčné vzpomínky a úcta všech členů a přátel Demokratického klubu.

Josef Srbený, leden 2010

UMŘEL MI UČITEL

Právě v den, kdy náš klub pořádal svou valnou hromadu, odešel navždy profesor práva a emeritní soudce Ústavního soudu ČR profesor Vojtěch Cepl. Byl také spolutvůrcem naší ústavy, který se zasloužil o to, že se Listina základních práv a svobod stala součástí ústavního pořádku, když už nebylo možné ji včlenit přímo do Ústavy ČR pro odpor těch, kteří nemají podobné dokumenty v lásce. Ale především byl člověkem, který celých těch 20 let svobody nahlas uvažoval o vztahu práva a demokracie. Byl mým učitelem v této disciplíně, učitelem, jemuž se zatím u nás nikdo nevyrovnal. Jeho věta, že bychom se měli zaměřit na vládu práva, nikoli na vládu jedněch nad druhými, zůstane trvale mým krédem. Ukazoval na bídu právního pozitivismu či pojetí demokracie jakožto neomezené

vlády většiny. Zdůrazňoval nutnost vycházet z principů práva, bez jejichž akceptace společností nemůže existovat právní stát.

Vojtěch Cepl byl nejen právním vědcem, ale i aktivním popularizátorem práva. Nezapomenutelné jsou jeho sobotní půlhodinky nazvané "Člověk a demokracie,, na Českém rozhlasu 6. Do těch si vždy pozval i kvalifikovaného hosta; jedním jím byl i náš klubový kolega prof. L. Rychetník.

K těžce nemocnému V. Ceplovi se jistě již nedoneslo naše nedávné klubové stanovisko, v němž jsme hájili Ústavní soud proti útokům ze strany politiků i medií. Kdyby byl četl naše slova o povinnosti soudu řídit se pouze Ústavou a právním řádem vůbec, a to bez ohledu na aktuální názor většiny, byl by měl určité radost. Náš klub tím složil maturitu ve věcech demokracie a práva na výbornou.

I při letošním teplém podzimu je v naší zemi cítit mráz, který nepřichází jen z Kremle, ale především z českých luhů a hájů. Bez Vojtěcha Cepla zde bude ještě mrazivěji.

Jan Friedlaender, listopad 2009

PRAVIDELNÁ SETKÁNÍ

V listopadu, prosinci a lednu pokračovala pravidelná měsíční setkání; setkání členů a přátel Klubu budou pokračovat vždy **třetí** čtvrtky v měsíci (pozor na **změnu** z druhého na třetí čtvrtek); budou tedy v únoru 18. 2., v březnu 18. 3., v dubnu 15. 4. a v květnu 29. 5. Setkání se konají v Jungmannově ulici č. 17 (budova vysoké školy CEVRO) a moderuje je kol. Ondřej Wagner; místnost se účastníci dozvědí ve vrátnici.

V rámci únorového setkání kol. Jan Friedlaender vzpomene úmrtí prof. Vojtěcha Cepla.

Vydavatel: Demokratický klub, Františka Křížka 1, 170 00 Praha 7

telefonní číslo (záznamník): 220 412 220

e-mail: dklub@volny.cz

<http://www.demokratickyklub.cz>

Bankovní spojení Demokratického klubu:

Česká spořitelna a. s., pobočka č. 01/103, Praha 1, Rytířská 29, číslo účtu 1923868339/0800
IBAN CZ 76 0800 0000 0019 2386 8339 SWIFT GIBACZPX

Redakční rada: Zdeněk Pavlík (odpovědný redaktor), Drahomíra Chroboková, Radovan Jelínek
Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha čj. NP 2471/93 ze dne 20. 12. 1993
Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. 6759

Příspěvky jednotlivých autorů, členů i nečlenů Dk, nemusejí vyjadřovat názory klubu. Tyto jsou obsaženy pouze ve Stanoviscích klubu.